

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ieremiæ Prophetæ Threni Carmine redditi

Latomus, Jacobus

Antverpiae, 1587

Oratio Ieremiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69084)

Coph.

Præuertère hostes aquilinas cursibus alas,
 Nec nos cessarunt per iuga summa sequi.
 Insidias nobis per deuia rura locarunt.
 Semita dispositis non vacat vlla dolis.

Res.

Heu Christus Dominus vitæ spirabilis author,
 Sustinuit propter crimina nostra capi.
 Christe, tua nobis iucunda viuere in vmbra
 Per medias gentes tempus in omne dabis.

Sin.

Ærumnis gaude nostris habitator Idumes,
 Hussica diuitiis qui colis arua potens:
 Tu quoque supplicij calicem gustabis amari:
 Gustabis dixi? pocula plena bibes.
 Quo tibi nunc plaudis toto spoliabere cultu,
 Atque omni deinceps corpore nuduseris.

Thau.

Iam tua culpa suum finem Solymæa propago
 Accepit, pœnæ nunc modus esto tuæ.
 Captiua externum posthac non ibis in orbem.
 Arbitrio dabitur viuere posse tuo.
 Impia te porro Dominus multabit Idume,
 Obscurumque tuum non sinet esse scelus.

ORATIO IEREMIÆ.

Caput quintum.

Magne parës hominũ, rerũq; æterna potestas,
 Omnia qui dextra cunctipotente moues:
 Huc, age, flecte tuos oculos, quibus omnia cernis,
 Et quæ conditio nostra sit, oro, vide.

B 5

Oppro-

Opprobrium, casusque Deus reminiscere nostros,
Aspice quò noster cesserit omnis honos.
Pellimur hæredes, opibus priuamur auitis,
Nostra peregrinus rura domosque tenet.
Viuius orbatì patribus, pupillaque turba,
Et curam nostræ nemo salutis habet.
Sunt matres viduis similes, quæ fata virorum
Descent, nec finem luctibus esse sinunt.
Porus aquæ nobis numerato constitit ære,
Et pretio nostris sunt data ligna focis.
Pertulimus duros pressa ceruice labores,
Nec delassatis contigit vlla quies.
Assyriis, Phariis que manus porreximus ambas,
Possemus saturi panis vt esse cibo.
Peccauere patres nostri, quos atra sepultos
Claudit, & obducto cespite terra tegit.
Et nos illorum veteri pro crimine pœnas
Pendimus, afflictis culpa aliena nocet.
Qui nostra insuerant præcepta faceessere serui,
Cogimur illorum iussa superba pati.
Nec tamen est quisquã qui nos hinc liberet, aut qui
Subleuet à famula corpora nostra manu.
Heu miseri panem capitis, vitæque periculo
Quærimus horrendæ per loca plena necis.
Nostra cutis similis clibano est effecta nigranti,
Hanc speciem nobis addidit ægra fames.
Fæmineus iacet omnis honos, indigna puellæ
Præmia seruatae virginitatis habent.
Non pudet infami proceres suspendere ligno,
Curua nec ægrorum stringere colla senum.
Flore iuuentutis sunt hostes turpiter vsi,
Polluit ingenuum fæda libido gregem.

At

At pueros tanto lignorum fasce grauarunt,
 Ut rueret lapso turba tenella pede.
 Legifer in portis cessat dare iura senatus,
 Exercet solitos nulla iuuenta choros.
 Omnia nunc animi perierunt gaudia nobis,
 Nil præter luctum vox modò nostra sonat.
 Vertice de nostro lapsæ cecidere coronæ,
 Gloria sub pedibus, quæ fuit antè, iacet.
 Væ nobis, Dominum furiato læsimus ausu,
 Nec veriti ipsius spernere iussa sumus.
 Mens hinc tabifico torquetur nostra dolore,
 Lumina hebet lacrymis obtenebrata suis.
 Discruciat facies chari fœdissima montis,
 Nos tua contristat vasta ruina Sion.
 Hic iuga versutæ vulpes deserta pererrant,
 Humanoque cubant nil prohibente metu.
 Tu Domine vsque manes omni durabilis æuo,
 Stat solium regni tempus in omne tui.
 Cur nostri æternos obliuia ducis in annos?
 Linquendi miseros quis tibi finis erit?
 Nos ad te dignare pio conuertere motu,
 Curaque erit posita nostra redire mora.
 Effice prischorum redeat fors lata dierum,
 Et renoua absterfis tempora nostra malis.
 Sed nihil auxiliij à votis, precibusque videmus,
 Nullaque spes monstrans commodiora datur:
 Quippe sumus vultu nimis auersante repulsi.
 Heu tua quàm validis æstibus ira calet!

THRENORVM FINIS.

CAN-